Stockholmare i protest mot nyliberalismen i Latinamerika

Offentligt uttalande Stockholm, den 11 december 2021

Varje år den 10:e december firar FN Internationella dagen för mänskliga rättigheter, vilket förblir okänt för miljontals människor. Medan den ekonomiska makten drar politiska fördelar av frågan, genom att angripa suveräna nationer som de anklagar för att kränka mänskliga rättigheter så rättfärdigas blockader och aggressioner av alla slag mot regeringar och nationer som vägrar att ge efter under deras styre - Kuba och Venezuela är exempel på nationer, som har drabbats av ständiga attacker och aggressioner.

Mat- och energikrisen, klimatförändringarna och den ekonomiska krisen påverkar allvarligt de fattigaste länderna i världen. Varför har frågan om mänskliga rättigheter blivit mer akut i de så kallade ?demokratiska länderna? i Latinamerika? Jo, därför att dessa rättigheter ignoreras, undertrycks och kränks systematiskt mer än någonsin!

Mänskliga rättigheter är kopplade till livet självt; det är människors liv som står på spel. Det är därför som den sociala kampen för att försvara sjukvård, utbildning och arbetsrätten har uppstått med stor drivkraft, framför allt i länder med nyliberala

regeringar som påtvingar ekonomiska åtgärder, förnekar värdighet och främjar samhällen där människor saknar rättigheter. De senaste folkliga protesterna i Chile, Ecuador, Colombia och Centralamerika bevisar detta.

De som mobiliseras i dessa rörelser är de i befolkningen som påverkas mest av den nyliberala ekonomiska politiken (bönder, lärare, arbetare, kvinnor, studenter, ursprungsbefolkning, gruvarbetare, Hbtq+, jordlösa, hemlösa, afroättlingar, invandrare, mm). Det är de som demonstrerar på gatorna och kräver sina rättigheter. De nyliberala regeringarna svarar på dessa demonstrationer med förtryck, tar säkerhetsstyrkor ut på gatorna för att mörda folket, medan politiker stiftar lagar för att kriminalisera sociala protester. Media upptar en relevant roll genom att censurera och osynliggöra den folkliga resningen. Å ena sidan hyllar de ?demokratiska länder?; oavsett om deras medborgares mänskliga rättigheter respekteras eller kränks, och å andra sidan ifrågasätter de progressiva regeringar samt påstår att de inte är demokratiska och att de inte respekterar de mänskliga rättigheterna. Rent hyckleri och dubbelmoral!

FN:s råd för mänskliga rättigheter har förlorat trovärdighet och legitimitet och förvandlats till ett instrument för att rättfärdiga, främja och legitimera militära och ekonomiska interventioner i Latinamerika.

Ingen pratar om:

? Hur polis och militär som utbildats av USA skadar människor under protesterna.

? De miljontals människor som fördrivits av den ekonomiska krisen i Centralamerika, hur migrantbarn i USA separeras från sina föräldrar och fängslas under fruktansvärda förhållanden

? USA:s och Natos militära närvaro i Colombia, som utgör ett hot mot Venezuela.

? Hur Venezuelas guldreserv på 31 ton guld stulits. Guld som var avsett som garanti för betalning vid import av mat och medicin åt Venezuelas folk

? Storbritanniens transport av kärnmaterial till Malvinas/Falklandsöarna, vilket utgör ett förödande ekologiskt hot i södra Atlanten.

? Hur EU-företag begraver giftigt och/eller radioaktivt avfall i Latinamerika, och dömer befolkningen till sjukdom och död

? Den urskillningslösa skövlingen av Amazonas, som 2019 förlorade 2,5 miljoner hektar på en månad

? Organisationen för amerikanska staters (OAS) stöd och finansiering av kupper, och terrordåd mot länder som inte lyder USA:s intressen, vilket främjar instabilitet och social osäkerhet för befolkningen i dessa länder

? Morden på sociala ledare i Honduras, El Salvador, Colombia, Mexiko, Chile, Paraguay, Peru och Brasilien

? Hur transnationella företag från USA och Europa urskillningslöst lägger beslag på naturresurserna i Latinamerika, och dömer ut regionen till en ekologisk katastrof

? Hur ursprungsfolken i hela Latinamerika förtrycks

Idag är det dags att återvända till kampens och enighetens väg, för att skapa en

agenda inspirerad av den solidaritet och kärlek som vi visat under Covid pandemin.

Låt oss hävda folkens rätt att bestämma sitt eget öde. Nog med blockad och ensidiga

sanktioner från USA och dess allierade mot Kuba, Venezuela och Nicaragua! Vi kan

inte låta europeiska länders medskyldiga tystnad vara avgörande för de

internationella förbindelserna med Latinamerika.

Allt fler progressiva regeringar kommer fram i Latinamerika. Vi måste stödja alla folk

som vill övervinna nyliberalismen. Enighet och handling, inspirerade av solidaritet och

humanism, kommer att göra det möjligt för oss att återuppbygga en

solidaritetsrörelse i Sverige och i hela Europa. Vi tar oss an att solidarisera med våra

folks kamp, och uppmanar EU och Sverige i synnerhet, att upprätthålla en oberoende

politik gentemot folken i Latinamerika och Karibien.

USA:s krigsmaskineri står i kollisionskurs med vår fasta övertygelse att Latinamerika

är en fredszon. Vi vill ha dialog, vi vill bygga broar av samarbete och kärlek.

Det är därför som vi bestämt säger:

Nej till inblandning, nej till hot, nej till ekonomiska blockader, nej till militarism!

Organisationer bakom uttalandet:

Argentinos para la Victoria ? Suecia, Asociación de amistad sueco-cubana - Svensk-Kubanska Föreningen, Asociación Jaime Pardo Leal, Comisión Nacional de Derechos Humanos Chile-Suecia, Comité de solidaridad con Nicaragua Carlos Fonseca Amador, Estocolmo, Coordinadora por la defensa de la vida y la democracia - Suecia, Cubanos por Cuba, Chile Despertó Södertälje, Red de Solidaridad con América Latina RESOCAL (Organización Cultural Boliviana - Tiwanacu; Asociación de Amistad con Ecuador; Asociación de Solidaridad con El Salvador; Asociación de Integración Cultural ? ADIC; Centro Cultural Peruano; Federación Nacional Víctor Jara; Proyecto Sociocultural Comunitario Álamo - Barrio Adentro Habana Cuba; Centro solidario sueco paraguayo), Venezuelanätverket